

Bİ'DOLU HİKÂYE

DÜŞMEKTEN KORKAN BULUT

NEHİR AYDIN GÖKDUMAN
ÇİZER: AYŞE YILDIRIM

TİMAS
ÇOCUK

2. BASKI

O gün gökyüzü bir gri bir maviydi. Ne güneşli ne yağmurlu, ikisinin ortası bir şeydi. Güneş, önünde kovalamaca oynayan iki küçük buluta seslendi:

- HADİ AMA YETER BU KADAR! ÇEKİLİN ARTIK ÖNÜMDEN, SİZİN YÜZÜNÜZDEN DÜNYAYI ISITAMIYORUM.

Beyaz bulut Pamuk:

- Bunu biz değil, rüzgâr yapıyor. Sabahattan beri arkamızdan üfleyip duruyor. Yoksa biz yerimizden memnunduk, dedi.

Mavi bulut Karamuk da:

- EVET, BÜTÜN GÜN GÖKYÜZÜ KAZAN BİZ KEPÇE DOLAŞIP DURDUK. ŞU RÜZGÂRA SÖYLESENİZ DE ARTIK BİZİ RAHAT BIRAKSA, dedi.

Güneş, uğultular savurarak bulutların ardından üfleyip duran Rüzgâr'a seslendi:

- Ne istiyorsun şu küçük bulutlardan? Biraz rahat dursan iyi olacak.

* * * * *

- Ben bir şey istemiyorum, yeryüzü istiyor, dedi Rüzgâr. Aylardan nisan! Bu sana bir şey hatırlatmıyor mu?

* * * * *

- Hımm, nisan yağmurları, dedi Güneş. Bulutların aşağı inme zamanı.

* * * * *

- **KİM, BİZ Mİ AŞAĞI İNİYORUZ**, diye bağırdı bulutlar. **GÖKYÜZÜ BİZİM EVİMİZ, HİÇBİR YERE GİDEMİYİZ!**

* * * * *

Rüzgâr hız kesmedi:

* * * * *

- Yağmur olmak çok eğlenceli. Yeryüzünü sulamak bulutların işi, dedi.

* * * * *

Pamuk'la Karamuk, korkuyla birbirine sarıldı.

- Benim yükseklik korkum var, dedi Pamuk. Şurada dururken bile yeryüzüne bakınca başım dönüyor.

- Benim de alçaklık korkum var, dedi Karamuk. Aşağı bakınca ağzım kuruyor. Böyle birileri beni **HÜÜP** diye içine çekecek diye korkuyorum.

- **HOH HO HO**, diye güldü Güneş. Benim de üşütme korkum var, sobaya iki odun daha atayım da sönmeyeyim bari.

Onları duyan Rüzgâr, uğuldayarak, tatlı tatlı esti.

- Şaka yapmayı bırakınız, dedi Güneş. Yeryüzü yağmur beklerken burada keyif çatamazsınız. Pamuk'la Karamuk başlarını uzatıp aşağı baktılar.

**GERÇEKTEN DE SUYU
AZALMIŞ BİR NEHİR
KIVRILA KIVRILA
AKIYORDU.**

Tarladaki buğday başakları boyunlarını bükmüş bekliyorlardı. Karamuk yüzünü asarak:

- Evet ama yağmur olup dökülürsem bir daha Pamuk'u göremem, dedi.

Pamuk da arkadaşına katıldı:

- Ben de Karamuk'tan ayrılmak istemiyorum. Dökülmek sözünü eskiden beri sevmem.

Rüzgâr, "Bunlarla başım dertte, yardım etsene..." der gibi Güneş'e baktı.

- O da nasıl söz, dedi Güneş. Bakın, benim ışınlarım her gün yeryüzüne dökülüyor. Akşam olunca da dönüp geliyorlar. Siz de işiniz bittiğinde gökyüzüne döneceksiniz.

- Ama nasıl, dedi Pamuk. Buraya tekrar tırmanmak çok zor.

- Merdiven de yok ki çıkıp gelelim, dedi Karamuk.

- Siz bana bırakın, dedi Güneş. Size yardım edeceğim. Şimdi Rüzgâr'ı dinleyin.

GÖRÜŞÜRÜÜÜÜZZZ!

O böyle der demez Rüzgâr "vuuu, vu-uuuu" eserek, birbirine sımkısı sarılmış olan iki bulutu ayırdı.

- Karamukçuğum, beni unutma! Yine burada, Güneş'in tam önünde buluşalım, diye bağırdı Pamuk.

- Ah, dökülüyorum! Toparlanabilirsem gelirim, dedi Karamuk.

Az sonra aşağıdan neşeli çocuk sesleri duyuldu: **“YAĞMUR YAĞIYOR, SELLER AKIYOR!”**

